Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

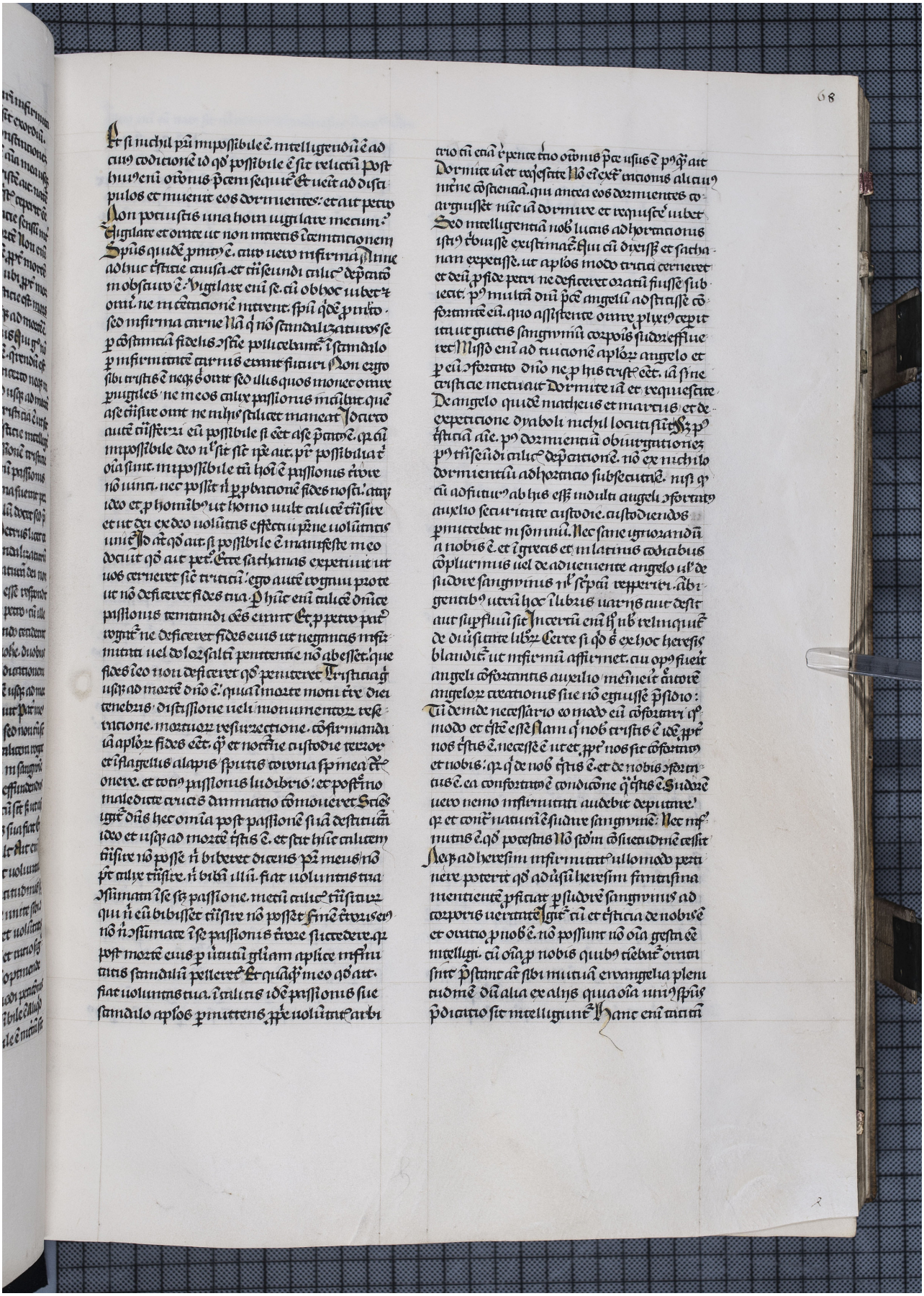

Et si nichil pū impossibile ē. intelligendū ē ad
aliq̄ conditionē id q̄d possibile ē sit relictū Post
hmōi enī omnis p̄cem sequē. Et ueni ad disci
pulos et inuenit eos dormientes: et ait petro
Non potuistis una hora uigilare mecum?
Vigilate et orate ut non intretis in tentationem
Spūs quidē pnto ē. aliq̄ uero infirmā. Nunc
ad huc ē stare causa. et cū secundi calicis dep̄atio
n obstaiuit ē. Vigilate enī se. cū oblioe uiderē
omī. ne in tentationē intrent. spīs q̄dē pnto
sed infirma carne Nā q̄ nō scandalizabitur in se
p cōstantiā fidelis? Iste pullicelum. i. scandalo
p infirmitatē carnis cecidit fuerit? Non ergo
sibi tristis ē neq; ōnīt sed illis quos monet omnes
uigiles ne in eos calix passionis incidat. quē
a se cūsistere optat ne mihi solū maneat. Iniuria
autē cūsistere eū possibile si cēt a se p̄ceptū. q̄ cū
impossibile deo n' sit sit ipē aut. p̄ possibilia ē
oīa sunt. impossibile tū hoī ē passionis ēuite
nō uitare. nec posset n' p̄ p̄hationē fides nostra. atq;
ideo et p hominib' ut homo uult calicē cūsistere
et ut deus ex deo uolūtis effectu pēne uolūtatis
unitē Id ē q̄d aut. si possibile ē manifeste in eo
dicit q̄d aut p̄ē. Ecce sicut nos experiuit ut
uos cerneret sic tentat. ego autē rogauī pro te
ut nō deficeret fides tua. P hūc enī calicē omnē
passionis tentandi cēs erant Et p petro pro
rogat. ne deficeret fides eius ut negatus infir
mitate uel dolore salū penitentie nō abesset. quē
fides ideo non deficeret q̄d penitueret Tristis ag
usq; ad mortē dicit ē. quia mōte mori ēt die
tenebris districtione uel monumentorū tes
timonio. martiū resurrectione. cōfirmandū
ā apl'ōr fides cēt. q̄ et noctēne custodie terror
et flagellis alapis spūtis iniuria spinea cō
onere. et totis passionis ludibrio: et postēmo
maledicte cruces dānatio cōmoueret Sed
igitē dūs hec omnia post passionē sua destruēdā
ideo et usq; ad mortē tristis ē. et sic hic calicem
cūsistere nō posse n' bibere dicens pr̄ meus nō
pr̄ alie cūsistere. n' bibā illū. fiat uoluntas tua
Iniuriam i se sē passione. meū calicē cūsistere
qui n' eū bibisset cūsistere nō posset. sine ēuitare
nō n' iniuriam i se passionis ēuite sucedere. q̄
post mortē eius p̄ uirtū gliam aplice infirmi
tatis scandalū pellere. Et quia p̄ meo q̄d aut.
fiat uoluntas tua. i. calicis id ē passionis sue
scandalo aplos p̄mittens. p̄ē uolūtate arbi
trio eī cui ē p̄ente tuo omnis p̄ce usus ē p̄ q̄ aut
Dormite iā et requiescite Nō ei cēt incomodi aliqui
mēne ōstenda. qui antea eos dormientes o
arguisset nūc iā dormite et requiscē iubet
Sed intelligenda nō lucis adhortationis
istī ēbuisse existimāt. Qui cū diuisse et sacha
nan expressē. ut aplos modo tuta cerneret
et deū p fide petri ne deficeret oratū fuisse sub
iecit. p' multū dū p̄ce angelū adstitisse cō
fortante eū. quo assistente omne pliculū cepit
ut guttis sanguinū corpois studio effue
ret Missū enī ad tutionē aplōr angelo et
p eū confortato dūo ne p his tristē cēt. iā sine
tristitie metu aut Dormite iā et requiescite
De angelo quidē matheus et marcus et de
expectatione diaboli nichil locuti sūt. Sed p
tuta aīe. p' dormientū obiurgationes
p' tūsecūdi calicis dep̄atione. nō ex nichilo
dormientū adhortatio subsecutē. nisi q̄
cū adfuisse ab his esse indulti angeli confortā
auxilio securitate custodie. custodiendos
p̄mitebat in somnū. Nec sane ignorandū
a nobis ē. et ī greca et in latinis codicibus
cōplurimis uel de aduenientē angelo ul' de
studio sanguinis ni' sēpē reperiri. ab
gentib' utrū hoc ī libris uatis aut desit
aut superfluū sit Incertū enī ī' ub' relinquē
de diuersitate libr̄. Certe si q̄d ē ex hoc heresis
blandit. ut infirmū affirmet. au op' fuerit
angeli cōfortantis auxilio meruerit ānūtiē
angelo ōrationis sue nō egrisse p̄sidio:
Tū demde necessario comodo eū cōfortari ī'
modo et ēstē esse stam q̄ nob tristis ē idē p̄
nos ēstis ē. necesse ē ut et. p̄ nos sit cōfortatus
et nobis: q̄ q̄d de nob ēstis ē. et de nobis confor
tatus ē. ea confortatē conditione q̄ ēstis ē. Studiē
uero nemo infirmitati audebit deputare.
q̄ et cōtē naturā ē studiū sanguinis. Nec infi
mitatis ē. q̄d potestis Nō sōm cōsuetudinē cessit
Nec ad heresim infirmitatis ullo modo peti
nere poterit q̄d ad ūsū heresim firmatis
mentiente p̄fiat p studiū sanguinis ad
corporis ueritatē. Igitē ei et ēstica de nobis ē
et ouito p nob ē. nō possunt nō oīa gesta cē
intelligi. cū oīa p nobis quib' tēbat ouitas
sint p̄stant ā sibi mutuā euangelia plen
tudinē dū alia ex alijs quia oīa unus spūs
p̄dicatio sit intelligunt. Hanc enī tantū